

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 816/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	B. W.	1. W dniu 13 kwietnia 2018 roku w Ł. w gminie C., działając wspólnie i w porozumieniu z K. W. (1), w ramach podziału ról, poprzez zadawanie ciosów pięściami w twarz, dokonał pobicia K. B. wskutek czego doznał on obrażeń ciała	

		<p>w postaci stłuczenia powłok twarzy w okolicy prawego oczodołu z wylewami krwawymi, masywnym obrzękiem oraz rany tłuczonej prawego łuku brwiowego, które to naraziły K. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku określonego w art.157§1 kk, tj. przestępstwo z art.158§1 kk.</p> <p>2. W dniu 13 kwietnia 2018 roku, w Ł., w gminie C., groził K. B. pozbawieniem życia, gdzie zapowiedzi te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art.190§1 kk.</p> <p>3. W dniu 13 kwietnia 2018 roku w Ł. w gminie C., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, wdarł się do budynku mieszkalnego K. B. i U. B. i wbrew ich żądaniu miejsca tego nie opuścił, czym działał na szkodę K. B. i U. B., tj. przestępstwo z art.193 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Ad.1 1. Oskarżony B. W. wraz z K. W. (1) w dniu 13 kwietnia 2018 roku udali się do miejsca zamieszkania K. B. i U. B. w Ł. gmina C..	<p>Zeznania K. B.</p> <p>Zeznania U. B.</p> <p>Zeznania S. S. (1)</p> <p>Zeznania K. K.</p> <p>Zeznania M. O.</p>	<p>3v</p> <p>20v</p> <p>25v,169-169v</p> <p>153-153v</p> <p>166v</p>	

<p>2. Oskarżony wraz z ojcem weszli do mieszkania K. B., otwierając własnoręcznie drzwi. Tam K. W. (1) przydusił kolanem leżącego pokrzywdzonego. Wówczas B. W. zaczął uderzać go pięściami w twarz.</p> <p>3. Pokrzywdzony w wyniku uderzeń zadanych przez B. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia powłok twarzy w okolicy prawego oczodołu z wylewami krwawymi, masywnym obrzękiem oraz rany tłuczonej prawego łuku brwiowego, które to naraziły K. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku określonego w art.157§1 kk.</p> <p>Ad.3</p> <p>1. K. B. żądał, aby oskarżony i jego ojciec opuścili jego dom, ale bezskutecznie.</p> <p>2. Wcześniejsza wielokrotna karalność oskarżonego B. W. za inne przestępstwa.</p> <p>3. Stan zdrowia oskarżonego B. W..</p>	<p>Protokół okazania wraz z tablicą poglądową</p> <p>Zeznania K. B.</p> <p>Zeznania U. B.</p> <p>Kopia karty informacyjnej</p> <p>Opinia biegłej J. W.</p> <p>Zeznania K. B.</p> <p>Zeznania U. B.</p> <p>Karta karna</p> <p>Opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>17-19</p> <p>3v</p> <p>20v</p> <p>8-11</p> <p>29-30</p> <p>3v</p> <p>20v</p> <p>185-187</p> <p>42-43</p>	
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	B. W.	<p>1. W dniu 13 kwietnia 2018 roku w Ł. w gminie C., działając wspólnie i w porozumieniu z K. W. (1), w ramach podziału ról, poprzez zadawanie ciosów pięściami w twarz, dokonał pobicia K. B. wskutek czego doznał on obrażeń ciała w postaci stłuczenia powłok twarzy w okolicy prawego oczodołu z wylewami krwawymi, masywnym obrzękiem oraz rany tłuczonej prawego łuku brwiowego, które to naraziły K. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku określonego w art.157§1 kk, tj. przestępstwo z art.158§1 kk.</p> <p>2. W dniu 13 kwietnia 2018 roku, w Ł., w gminie C., groził K. B. pozbawieniem życia, gdzie zapowiedzi te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art.190§1 kk.</p> <p>3. W dniu 13 kwietnia 2018 roku w Ł. w gminie C., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, wdarł się do budynku mieszkalnego K. B. i U. B. i wbrew ich żądaniu miejsca tego nie opuścił, czym działał na szkodę K. B. i U. B., tj. przestępstwo z art.193 kk.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Ad.1 i 3</p> <p>1. Oskarżony B. W. w swoich wyjaśnieniach wskazał, że nie przyznaje się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw. Wyjaśnił, że nie zna nawet pokrzywdzonego. Nic nie zrobił.</p> <p>4. Oskarżony K. W. (1) wyjaśnił również, że nie przyznaje się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Podał, że po oskarżeniu przez pokrzywdzonego, pojechał do niego wraz z M. G.. Wtedy pokrzywdzony stwierdził, że się pomylił. Oskarżony pojechał tam z kolegą, ponieważ on sam nie wiedział, gdzie mieszka K. B. i nie widział go wcześniej.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego B. W.</p> <p>Wyjaśnienia K. W. (1)</p> <p>Zeznania M. G.</p>	<p>134v</p> <p>49,134-134v</p> <p>153v-154</p>	
2. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>Ad.1 i 3</p> <p>1-3, 1-3</p>	<p>Zeznania K. B. złożone w postępowaniu przygotowawczym</p> <p>Zeznania U. B.</p>	<p>Pokrzywdzony swoje pierwsze zeznania złożył w toku postępowania przygotowawczego, po dokonaniu zgłoszenia o pobiciu. Wówczas</p>	

Zeznania S. S. (1)

Zeznania K. K.

Zeznania M. O.

Protokół okazania wraz z
tablica poglądową

Kopia karty informacyjnej

Opinia biegłej J. W.

Karta karna

Opinia sądowo-
psychiatryczna

wyjaśnił, że w dniu 13 kwietnia 2018 roku około godziny 22:00, do jego domu wtargnęli B. W. wraz z ojcem. Pokrzywdzony wówczas leżał w łóżku. Wedle jego relacji, ojciec B. W. przycisnął go kolanem a oskarżony zaczął go uderzać pięścią po twarzy. Pokrzywdzony zeznał, że mówił im aby opuścili jego mieszkanie, ale nie reagowali. Do pokoju przybiegła matka pokrzywdzonego- U. B.. Pokrzywdzonemu udał się wyrwać i wybiec z domu. Oskarżony wraz z ojcem również wyszli na zewnątrz. Tam B. W. odgrażał się, że jeszcze mu „wpierdoli i zatłucze”. Uderzył też rurką w stojący pojazd marki M., który należał do S. S. (1).

Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom tego świadka, złożony na tym etapie postępowania. Przede wszystkim relacja przedstawiona przez pokrzywdzonego pozostaje w całkowitej zgodności z zeznaniami jego matki U. B., oraz S. S. (1).

Matka pokrzywdzonego U. B. złożyła zeznania w postępowaniu przygotowawczym.

Wskazała wówczas jasno, że starszy mężczyzna przyciskał jej leżącego syna, a w tym czasie młodszy uderzał go pięściami po głowie. Wtedy świadek wraz z

synem krzyczeli, żeby napastnicy wyszli z ich domu, ale oni nie słuchali. Młodszy mężczyzna jeszcze potem potłukł szyby i wygiął blachę w samochodzie S..

W ocenie Sądu Rejonowego, powyższe zeznania zasługiwały na przymiot wiarygodności. Są one szczere i zgodne z relacją przedstawioną w tym czasie przez K. B.. Sąd Rejonowy przy ocenie zeznań tego świadka wziął pod uwagę fakt, że U. B. była już wtedy osobą w podeszłym wieku i z pewnością byłoby niezwykle trudno nauczyć ją nieprawdziwej i stworzonej sztucznie relacji. Sąd też Sąd Rejonowy nie miał wątpliwości, co do jej wiarygodności.

Z zeznaniami pokrzywdzonego korelują również wypowiedzi S. S. (1). Świadek ten wskazał, że dowiedział się telefonicznie od pokrzywdzonego, że W. go pobiły oraz potłukli szybę w M..

W kolejnych zeznaniach świadek podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Jego wypowiedzi są jasne i konsekwentne.

Dodatkowo wskazać należy, że szczegóły przedstawione przez świadka zostały również

potwierdzone w zeznaniach policjantów, którzy przybyli na miejsce zdarzenia tj. K. K. i M. O..

Policjanci, w szczególności M. O. potwierdzili, że na miejscu pokrzywdzonych wskazał jako sprawców panów W. i nie wykazywał w tym zakresie wątpliwości.

W ocenie Sądu Rejonowego, zeznania wymienionych świadków są jasne i szczerze. Są również zgodne ze sporządzoną do sprawy dokumentacją.

Obrażenia ciała, jakich doznał pokrzywdzony zostały poddane analizie przez biegłą z dziedziny medycyny sądowej- J. W.. Biegła stwierdziła, że pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia powłok twarzy w okolicy prawego oczodołu z wylewami krwawymi, masywnym obrzękiem oraz rany tłuczonej prawego łuku brwiowego, które to naraziły K. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku określonego w art.157§1 kk. W ocenie biegłej, do powstanie tych obrażeń doszło wskutek urazu lub urazów mechanicznych godzących ze znaczną siłą, zadanych narzędziem twardym, tępym, jaki mogła być pięść.

W świetle przedstawionej opinii biegłej J. W., mechanizm powstania obrażeń ciała był zgodne z relacją przedstawioną przez K. B..

Opinia biegłej J. W. jest rzetelna, pełna i nie zawiera sprzeczności.

Wobec braku podstaw do kwestionowania, Sąd Rejonowy uwzględnił przy dokonywaniu ustaleń faktycznych dowody z dokumentów załączonych do akt sprawy.

W sprawie została również sporządzona opinia sądowo-psychiatryczna. Biegli I. M. i K. W. (2) stwierdzili, że B. W. nie jest chory psychicznie ani otępiały. Jego intelekt mieści się w granicach upośledzenia umysłowego stopnia lekkiego z dolną granicą normy. Rozpoznali u oskarżonego osobowość z cechami osobowości nieprawidłowej-dyssocjalnej. W odniesieniu do zarzuconych mu czynów miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Może uczestniczyć w postępowaniu procesowym, jednak z powodu intelektu na pograniczu upośledzenia umysłowego stopnia lekkiego jest on niezdolny do samodzielnego i

		<p>rozsądnego prowadzenia obrony.</p> <p>Powyższa opinia jest jasna, rzetelna i zawiera wszystkie odpowiedzi.</p>	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Ad.1	<p>Wyjaśnienia oskarżonego B. W.</p> <p>Wyjaśnienia K. W. (1)</p> <p>Zeznania M. G.</p> <p>Zeznania K. B. złożone na rozprawie</p>	<p>Oskarżony B. W. nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Podał, że nie ma z tym nic wspólnego.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego, w ocenie Sądu Rejonowego, są nieprawdziwe. Stanowisko oskarżonego pozostaje w sprzeczności z pierwszymi zeznaniami K. B., U. B. oraz S. S. (1). Pokrzywdzony wskazała wprost na oskarżonego, jako osobę która zadawała mu ciosy. Nadto doznane przez niego obrażenia ciała oraz mechanizm ich powstania zostały potwierdzone przez biegłą J. W..</p> <p>W podobny sposób Sąd Rejonowy ocenił wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1). Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuconych</p>	

mu czynów. Wskazał, że po oskarżeniu pojechał wraz z M. G. do pokrzywdzonego, który przyznał że się pomylił.

Wyjaśnienia tego oskarżonego również nie zasługują na przymiot wiarygodności. Są one sprzeczne z zeznaniami wymienionych wyżej osób.

Świadek M. G. potwierdził, że pojechał z K. W. (1) do pokrzywdzonego. Wedle wypowiedzi świadka, pokrzywdzony miał przeprosić i powiedzieć, że to była pomyłka. Nie rozmawiali na temat B. W..

W ocenie Sądu Rejonowego, zeznania tego świadka budziły zasadnicze wątpliwości co do jego prawdomówności. Przede wszystkim wskazać należy, że K. B. w swoich wypowiedziach wskazał, że zna świadka ale nie było takiej sytuacji, aby przyjeżdżał on do niego wraz z K. W. (1). Nie kontaktował się z nim w sprawie przepychanki.

W ocenie Sądu Rejonowego, relacja przedstawiona przez świadka M. G. została wytworzona wyłącznie dla potrzeb niniejszego postępowania dla postawienia oskarżonych w korzystnym świetle.

Pokrzywdzony K. B. został również przesłuchany na rozprawie. Wyjaśnił wówczas, że chciałby

wycofać swoje zeznania o oskarżenie. Podał, że to kolega S. namówił go, aby pójść na Policję i obdukcję. Wedle wypowiedzi pokrzywdzonego, doszło między mężczyznami do przepychanki. Wskazał, że odczytane mu zeznania nie są prawdziwe. Cofnął wnioski o ściganie i ukaranie B. W. za kierowane wobec niego groźby karalne.

Sąd Rejonowy uznał, że zeznania złożone przez pokrzywdzonego na rozprawie nie odpowiadają prawdzie. Wyjaśnienia w przedmiocie zmiany zeznań są nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym. Przede wszystkim wskazać należy, że przedstawiona na tym etapie relacja pozostaje w całkowitej sprzeczności z jego relacją przedstawioną w postępowaniu przygotowawczym, a także przedstawioną spontanicznie przybyłym na miejsce zdarzenia policjantom K. K. i M. O., a także zeznaniami U. B. oraz S. S. (1). Dodatkowo wskazać należy, że gdyby pokrzywdzony rzeczywiście chciał się wycofać z zeznań, mógł to zrobić również listownie. Na uwagę zasługuje również fakt, że na rozprawę został on przymusowo

		doprowadzony, ponieważ próby wcześniejszego wezwania nie przynosiły żadnych rezultatów. W ocenie Sądu Rejonowego, takie zachowanie pokrzywdzonego w kontekście jego zeznań złożonych na rozprawie może świadczyć o tym, że bał się on reakcji oskarżonych.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	B. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd miał na względzie również fakt, że warunkiem koniecznym dla ustalenia współsprawstwa jest realizacja przez uczestnika części znamion lub też istotne przyczynienie się do tej realizacji. Współsprawcą będzie również osoba, która współdziałając w wykonaniu przestępczego zamachu swoim zachowaniem wnosi istotny wkład w realizację przestępstwa, a co najmniej ułatwia jego			

wykonanie
bezpośredniemu sprawcy.
Wspólne wykonanie czynu
zabronionego wymaga
również wystąpienia
subiektywnego elementu
tj. istnienia porozumienia
uczestników
przedsięwzięcia,
oznaczającego nie tylko
wzajemne uzgodnienie
przez wszystkich
współsprawców woli
popelnienia przestępstwa,
lecz także świadome
współdziałanie, co
najmniej dwóch osób
w akcji przestępczej.
Porozumienie to jest
czynnikiem
podmiotowym, który łączy
w jedną całość wzajemnie
uzupełniające się
przestępne działania kilku
osób, co w konsekwencji
pozwala przypisać każdej
z nich również i
tę czynność sprawczą,
którą przedsięwzięła inna
osoba współdziałająca
świadomie w popelnieniu
przestępstwa. Przy czym
Sąd Rejonowy wziął
też pod uwagę to,
że współludział nie
musi też polegać na
podejmowaniu czynności
czasownikowej, będącej
realizacją istniejącego
między współsprawcami
porozumienia tzn. nie
jest konieczne, aby każda
z osób działających w
porozumieniu realizowała
niejako własnoręcznie
znamię czynu
zabronionego określonego
jako czynność
czasownikowa, lecz
wystarcza, że osoba

ta działa w ramach uzgodnionego podziału ról, czy subiektywnego porozumienia, ułatwiają, co najmniej bezpośredniemu sprawcy wykonanie wspólnie zamierzonego celu (OSNKW 1976, z.9, poz.117, OSNKW 1978, a.10, poz.110, OSNPG 1980, poz.1, Pr.P. 1980, nr 8-9).

W przedmiotowej sprawie Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony B. W. i K. W. (1) działali wspólnie. Razem weszli do mieszkania zajmowanego przez pokrzywdzonego. Oskarżony oraz K. W. (1) byli aktywni podczas zdarzenia i działali z pełnym rozeznanie. Dlatego też Sąd uznał, że działali z zamiarem bezpośrednim i doskonale zdawali sobie sprawę, że popełniają przestępstwo.

Należy w tym miejscu zauważyć, że pobicie w rozumieniu art.158 kk oznacza czynną napaść dwóch lub więcej osób na jedną lub więcej osób, przy czym cechą charakterystyczną jest przewaga jednej strony. Przy czym niezbędne jest ustalenie umyślnego udziału w pobiciu człowieka i związku przyczynowego pomiędzy pobiciem, a uszkodzeniem ciała. Bez znaczenia jest natomiast, czy uszkodzenie spowodował

jeden z uczestników, czy też były one wynikiem ogółu ciosów zadawanych przez wszystkich uczestników. Dla bytu tego przestępstwa nie jest również niezbędne, aby każdy z uczestników pobicia zadał pokrzywdzonemu chociażby jeden cios w postaci uderzenia, kopnięcia. Wystarcza natomiast inna postać udziału np. świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka przeciwko innemu człowiekowi, jeżeli z pobicia wynikają skutki wymienione w przepisie i to niezależnie od tego, czy da się ustalić indywidualnego sprawcę konkretnych czynów, czy też nie (tak OSNKW 181/63, OSNKW 1972, poz.181,z.11).

Nadto dla odpowiedzialności z art.158§1 kk nie ma znaczenia, czy zajęcie zakończyło się jakimkolwiek obrażeniami doznany przez kogokolwiek z uczestników starcia. Konieczne jest jednak, aby bójka lub pobicie były na tyle intensywne, że wynikało z nich narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub przynajmniej narażenie na uszczerbek na zdrowiu, zarówno ciężki, o jakim mowa w art.156 §1 kk

lub w art.157§1 kk. Starcie bowiem musi obejmować zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia np. zadawanie ciosów pięściami, kopanie, duszenie, bicie głową.

W zakresie tego czynu Sąd Rejonowy również nie miał wątpliwości, że oskarżony działał wspólnie z inną ustaloną osobą. Każdy z nich podejmował aktywność w toku przebiegu zdarzenia. Pokrzywdzony doznał stłuczenia powłok twarzy w okolicy prawego oczodołu z wylewami krwawymi, masywnym obrzękiem oraz rany tłuczonej prawego łuku brwiowego, które to naraziły K. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku określonego w art.157§1 kk.

Nadto Sąd Rejonowy nie miał również żadnych wątpliwości, co do wypełnienia przez oskarżonego K. W. (1) znamion przestępstwa z art.193 kk. Przestępstwo określone tym przepisem może być popełnione zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie. Przez pojęcie „wdarcie się” należy rozumieć przełamanie nie tylko przeszkody fizycznej, ale również woli osoby uprawnionej. W przypadku zaś zaniechania opuszczenia miejsca do

<p>realizacji znamion czynu zabronionego konieczne jest wyraźne, a nie tylko domniemane wyrażenia woli osoby uprawnionej w postaci żądania opuszczenia miejsca.</p> <p>W ocenie Sądu Rejonowego, zważywszy na wskazane okoliczności, oskarżony B. W. z pewnością wdarł się do mieszkania pokrzywdzonego i pomimo wezwań K. B. i jego matki nie opuścił tego miejsca.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	4	B. W.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
Pokrzywdzony K. B. na rozprawie oświadczył, że cofa wniosek o ściganie i ukaranie B. W. za przestępstwo z art.190§1 kk, zarzucone oskarżonemu w pkt. 2 aktu oskarżenia. Sąd Rejonowy wyraził zgodę na cofnięcie tego wniosku. Stąd też Sąd Rejonowy w zakresie czyn z art.190§1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego o ten czyn B. W. umorzył.			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. W.	1-4	1 i 3	Za czyn zarzucony oskarżonemu w pkt.1 aktu oskarżenia tj. przestępstwo z art.158§1 kk, Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu

karę 4 miesięcy
pozbawienia wolności.

Za popełnienie czynu
zarzucanego oskarżonemu
w pkt. 3 aktu oskarżenia,
tj. przestępstwo z
art.193kk, Sąd Rejonowy
wymierzył oskarżonemu
karę 2 miesięcy
pozbawienia wolności.

Na podstawie art.85§1 i2
kk i art.86§1 kk Sąd
wymierzył oskarżonemu
karę łączną 4 miesięcy
pozbawienia wolności.

B. W. ma obecnie 38
lat. Posiada wykształcenie
podstawowe. Jest
piekarzem. Będąc na
wolności utrzymywał się
z prac dorywczych.
Jest kawalerem i nie
osiada żadnych osób na
utrzymaniu.

Oskarżony dotychczas był
karany sędownie za
popełnienie przestępstw
z art.278 kk, a także
inne przestępstwa, na kary
ograniczenia wolności,
polegające na pracy
społecznie użytecznej.
Wymierzono
oskarżonemu kary
grzywny oraz kary
pozbawienia wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania. Kary te
jednak nie odniosły
oczekiwanych rezultatów i
B. W. powracał na drogę
przestępstwa.

Mając na względzie
powyższe okoliczności,
Sąd Rejonowy nie

			<p>dopatrzył się żadnych szczególnych okoliczności, które mogłyby uzasadniać warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego.</p> <p>Oskarżony obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy wziął również pod uwagę fakt, że intelekt B. W. mieści się w granicach upośledzenia umysłowego stopnia lekkiego z dolną granicą normy. Zarzucone mu czyny popełnił działając wspólnie i w porozumieniu z bliską mu osobą- ojczymem. Zatem decyzja o popełnieniu przestępstw była wspólna. Powyższe okoliczności Sąd potraktował jako łagodzące i dlatego wymierzył oskarżonemu karę łączną z zastosowaniem absorpcji. Sąd Rejonowy uznał, że wymierzona kara wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegnie w przyszłości popełnianiu kolejnych przestępstw.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>11 12 13</p>	<p>Sąd Rejonowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego adw. B. C. kwotę 1.446,48 zł.. Powyższa kwota wynika ze stawek wskazanych w treści §1-4,§17ust.2 pkt.3,§20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu(420 zł +84 zł x 9 dodatkowe terminy +VAT).</p> <p>W oparciu o treść art.624§1 kpk Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości. B. W. nie posiada stałej pracy,</p>	

	<p>ani też majątku. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego.</p> <p>Na podstawie art.632 pkt.2 kpk kosztami postępowania w części umarzającej Sąd Rejonowy obciążył Skarb Państwa.</p>
6. 1Podpis	
Sędzia SR Grażyna Drobińska	